

МАЛКИТЪ СПАСИТЕЛИ

I

Васко бъше ученикъ отъ четвърто отдѣление. Всички въ училището го обичаха.

Васко има сестричка Златка. Тя е на три години. Васко я обича много. Но той обича и животнитѣ, а и тѣ го обичатъ. Неговиятъ Буби го изпраща дори до училище. А Маца винаги го причаква на прага и се омилква около краката му.

Една сутринъ Васко радостенъ извика:

— Майко, татко, Маца си има малки котенца, видѣхъ ги въ килера.

Следъ това тръгна на училище. Но когато минаваше край единъ буренясалъ, запустѣлъ дворъ, Васко чу жаленъ писъкъ на котенца. Спрѣ се той и се услуша. Чу ясно отчаяни пискливи гласенца. Въ буренака се гърчеха и безпомощно пищѣха две още слѣпички котенца.

Васко, безъ да се мае, наведе се, взе котенцата и се затърча въ кжщи.

Той постави и тия котенца при малкитѣ на неговата Маца и застана на страна да гледа. Отначало котката подуши чуждитѣ котенца, но следъ малко почна да ги ближе. А тѣ се измѣсиха съ другитѣ котенца. Васко заскача отъ радость, но никой не узна тайната му.

II

Лѣтната ваканция бъше на привършване. Васко се готвѣше да се запише ученикъ въ първи класъ.

Ахъ, колко много се радваше той!

Дойде Голѣмата Богородица. Камбанитѣ отъ дветѣ църкви на малкия градецъ още отъ зори прикачваха богомолцитѣ на молитва.

